

A ט"ד

Intro

Today we will learn בע"ה בבא קמא דף ק"ז
Some of the topics we will learn about include.

The Machlokes regarding רבי יוחנן and רבי יוסף
הטוען טענת גנב בפקדון
משלם תשלומי כפל

If a שומר swore falsely that the פקדון was stolen, and it was
discovered that HE actually stole it, he is considered
a גנב and he pays double its value to the owner.

holds רבי יוחנן

אינו חייב

עד שיכפור במקצת ויודה במקצת

Only if the שומר denied a portion of the claim, but
admitted to the rest of the claim, he must make a שבועה,
and if he swore falsely he pays כפל, however

כופר הכל

פטור

If he denied the entire claim he is not required to make a
שבועה, and he does not pay כפל.

holds רבי יוסף

כופר הכל

חייב

Even if he denies the entire claim, he must make a שבועה
and he pays כפל.

They both agree regarding מלוה, a loan,

מוודה במקצת הטענה

חייב בשבועה

When the לווה admits the claim partially he must make a
שבועה, that he does NOT owe the rest, however

כופר הכל

פטור משבועה

When the לווה denies the claim entirely he is NOT required
to make a שבועה and he's פטור from paying.

B טוען טענת גנב regarding The Machlokes

holds רב חייא בר יוסף

שלח בה יד

חייב

Only if the שומר handled the פקדון before he swore falsely,
he is liable to pay כפל, however

לא שלח בה יד

פטור

If he did not handle the פקדון, he does not pay כפל

While רב ששת holds vice versa

לא שלח בה יד

חייב

Only if the שומר did handle the פקדון before he swore
falsely, he is liable to pay כפל, however

שלח בה יד

פטור

If the שומר did handle the פקדון, he does not pay כפל.

A

הטוען טענת גנב בפקדון
משלם תשלומי כפל

רבי חייא בר יוסף:

כופר הכל
חייב

רבי יוחנן:

אינו חייב
עד שיכפור במקצת
ויודה במקצת

כופר הכל
פטור

They both agree
regarding מלוה:

מודה במקצת הטענה
חייב בשבועה

However

כופר הכל
פטור משבועה

B

The Machlokes regarding
טוען טענת גנב

רב ששת:

כיון ששלח
בו יד
פטור

רב חייא בר יוסף:

אינו חייב
עד שישלח
בו יד

C שלש שבועות משביעין אותו
 A שומר חנם who claims the פקדון was stolen is required to
 make three oaths.
 שבועה שלא פשעתי בה
 I did not neglect the פקדון
 שבועה שלא שלחתי בה יד
 I did not use the פקדון
 שבועה שאינה ברשותי
 The פקדון is not in my possession.

C

**שלוש שבועות
 משביעין אותו**
**שבועה
 שלא פשעתי בה**
**שבועה
 שלא שלחתי בה יד**
**שבועה
 שאינה ברשותי**

3 As the Gemara explains, the distinction between מלוה and פקדון is based in the reasoning for שבועת מודה במקצת:
 As רבה explains:
 חזקה אין אדם מעיז בפני בעל חובו
 There is a חזקה, an assumption, that a לווה does not have the audacity to make a total denial in the presence of the מלוה, because he benefitted from the מלוה.
 Therefore, a כופר הכל is considered a truthful denial and is פטור משבועה.
 However, when he is מודה במקצת, it is assumed that he wants to be בכולה, admit to the entire claim, because מודה בכולה, admit to the entire claim, because פטור משבועה, but since he cannot repay the entire loan, he admits to part of it
 כי היכי דלישתמיט ליה
 וסבר עד דהוה לי זוזי ופרענא ליה
 He wants to evade the מלוה to gain some time, and he reckons that when he has money he will repay the rest.
 הלכך רמא רחמנא שבועה עליה
 כי היכי דלודי ליה בכוליה
 Therefore, the Torah obligates the לווה to make an oath, which compels him to admit the entire amount.
 However, the above applies only to a מלוה, a loan;
 אבל גבי פקדון
 מעיז ומעיז
 Regarding an item of safekeeping;
 A שומר does have the audacity to make a false denial in the presence of the owner, because he did not benefit from him. Therefore, even a כופר הכל is possibly a false denial and he is חייב בשבועה.
 =====

3

The distinction between מאוה and פקדון is based in the reasoning for שבועת מודה במקצת:

As רבה explains;

חזקה אין אדם מעיז בפני בעל חובו

<p><i>Therefore,</i></p> <p>כופר הכל <i>is considered a truthful denial and is פטור משבועה</i></p>	<p><i>However, when he is מודה במקצת it is assumed that he wants to be בכולה, because חזקה אין אדם מעיז, but since he cannot repay the entire loan he admits to part of it כי היכי דלישתמיט ליה וסבר עד דהוה לי זוזי ופרענא ליה</i></p> <p><i>אבל גבי פקדון מעיז ומעיז</i></p> <p><i>Regarding an item of safekeeping; A שומר does have the audacity to make a false denial in the presence of the owner, because he did not benefit from him. Therefore, even a כופר הכל is possibly a false denial and he is חייב בשבועה.</i></p>
--	---

אבל גבי פקדון מעיז ומעיז because he did not benefit from him

Therefore, even a כופר הכל is possibly a false denial and he is חייב בשבועה

4 The Gemara proceeds with another distinction regarding גנב טוען טענת גנב in which there is a Machlokes as follows:

ר' חייא בר יוסף says;
הטוען טענת גנב בפקדון
אינו חייב עד שישלח בו יד

Only if the שומר was שולח יד, he used the פקדון for his own benefit, before he swore falsely that it was stolen, is he liable to pay כפל, but if was not שולח יד, he did not use the פקדון, he does not pay כפל, because the Pasuk states ונקרב בעל הבית אל האלהים 'אם לא שלח ידו במלאכת רעהו וגו'
The שומר is required to make a שבועה that he did not use the פקדון.

The Pasuk implies however, that if afterward עדים confirm that the שומר did use the פקדון, he is חייב, and therefore the next Pasuk's conclusion of

אשר ירשיעון אלהים
ישלם שנים לרעהו
בשלח בה יד עסקינן

Refers only to a שומר who was שולח יד, but not to a שומר who was not שולח יד;

רב ששת disagrees and says vice versa

הטוען טענת גנב בפקדון
כיון ששלח בו יד פטור

Only if the שומר was not שולח יד, he did not use the פקדון, is he liable to pay כפל, but if he was שולח יד, he did use the פקדון beforehand, he does not pay כפל; and the Pasuk is understood as follows

'אם לא שלח ידו וגו'
ישלם שנים לרעהו

Only if the שומר was not שולח יד, and he swore falsely, he pays כפל;

הא שלח ידו
פטור

If the שומר was שולח יד, even though he swore falsely, he does not pay כפל.

4 ... טוען טענת גנב Another distinction regarding

ר' אלעזר:
**הטוען טענת
גנב בפקדון
כיון ששלח בו יד
פטור**

אם לא שלח ידו וגו'
ישלם שנים לרעהו
Only if the שומר
was not שולח יד,
and he swore falsely,
he pays כפל
הא שלח ידו
פטור

ר' חייא בר יוסף:
**הטוען טענת גנב
בפקדון
אינו חייב
עד שישלח בו יד**

ונקרב בעל הבית
אל האלהים
אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו וגו'
The Pasuk implies however
that if afterward עדים confirm
the שומר did use it, he's חייב...

אשר ירשיעון אלהים
ישלם שנים לרעהו
בשלח בה יד עסקינן
שומר who was שולח יד

5 The Gemara now cites a possible third opinion:

אמר להו ר' חייא בר אבא הכי א"ר יוחנן בעומדת על אבוסה שנו
 A שומר pays כפל after swearing falsely if the פקדון was in its original location and he was not יד שולח.

זירא asks;
 Does רבי יוחנן mean to say
 דוקא בעומדת על אבוסה
 אבל שלח בה יד קנה

Only if the שומר was not יד שולח does he pay כפל, but if he was יד שולח he does not pay כפל, and he completely agrees with רב ששת.

OR
 רבי יוחנן means to say
 אפילו עומדת על אבוסה קאמר
 Even if the שומר was not יד שולח he pays כפל, and certainly if he was יד שולח he pays כפל; in other words, in both cases he pays כפל, and he disagrees with both, רבי חייא בר יוסף, who holds שלח בה יד פטור and רב ששת who holds יד פטור.

5

*The Gemara cites
 a possible third opinion*

**אמר להו ר' חייא בר אבא הכי א"ר יוחנן
 בעומדת על אבוסה שנו**

A שומר pays כפל after swearing falsely
 if the פקדון was in its original location
 and he was not יד שולח

*זירא asks
 does רבי יוחנן mean to say*

**אפילו עומדת
 על אבוסה
 קאמר**

*In both cases
 he pays כפל,
 and he disagrees
 with both*

**דוקא בעומדת
 על אבוסה
 אבל שלח בה יד
 קנה**

*Only if
 he was not יד שולח
 does he pay כפל,
 but if he was יד שולח
 he does not pay כפל,
 and he completely
 agrees with רב ששת*

6 The Gemara attempts to resolve the question from another statement of רבי יוחנן: הטוען טענת אבידה בפקדון ונשבע וחזר וטען טענת גניבה ונשבע ובאו עדים פטור
 If the שומר first swore falsely that the פקדון was lost, and then he swore falsely that the פקדון was stolen, and afterward עדים confirmed that HE stole the פקדון, he is not liable to pay כפל because of the second שבועה.

The Gemara initially understands that he is פטור because דקנה בשבועה ראשונה
 Through the first שבועה the שומר is considered a גזלן, and he acquires the פקדון in that he is חייב באונסין, he's liable even if the פקדון was accidentally ruined or lost if it's discovered that he lied and he had the פקדון in his possession at that time; and therefore

ושבועה לא מהניא ביה כלום
 His שבועה for גניבה was worthless.
 And the same reasoning would apply to שלח בה יד פטור

Because through יד שליחות he is considered a גזלן; and therefore

ושבועה לא מהניא ביה כלום
 His שבועה for גניבה was worthless, because even if the פקדון was stolen he is חייב.

The Gemara says that this is not necessarily so, because perhaps in the case of טוען טענת אבידה he is פטור, because הואיל ויצא ידי בעלים

בשבועה ראשונה
 The שומר was acquitted through his first שבועה of אבידה and Bais Din did not require the second שבועה of גניבה.

However שלח בה יד

חייב
 Because Bais Din does require the שבועה of גניבה.

6
The Gemara attempts to resolve the question from another statement of רבי יוחנן
הטוען טענת אבידה בפקדון ונשבע וחזר וטען טענת גניבה ונשבע ובאו עדים פטור

He is not liable to pay כפל because of the second שבועה

The Gemara initially understands that he is פטור because

דקנה בשבועה ראשונה

Through the first שבועה the שומר is considered a גזלן and he acquires the פקדון in that he is חייב באונסין and therefore

ושבועה לא מהניא ביה כלום

his שבועה for גניבה was worthless because even if the פקדון was stolen he is חייב

And the same reasoning would apply to שלח בה יד פטור

Because through שליחות יד he is considered a גזלן; and therefore חייב באונסין

The Gemara says that this is not necessarily so perhaps in the case of טוען טענת אבידה he is פטור, because

הואיל ויצא ידי בעלים בשבועה ראשונה

The שומר was acquitted through his first שבועה of אבידה and Bais Din did not require the second שבועה of גניבה

However כפי יד חייב because Bais Din does require the שבועה of גניבה.